

Sisaret ja veljet Kristuksessa. Apostolien päivän teksti keskittyy Pietariin Mt 16:13-19. Nousemme sitä kuulemaan.

Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean seudulle, hän kysyi opetuslapsiltaan: ”Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?” He vastasivat: ”Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista.” ”Entä te?” kysyi Jeesus. ”Kuka minä teidän mielestänne olen?” Simon Pietari vastasi: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.”

Jeesus sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.”

(Tämä on pyhä evankeliumi. Ylistys sinulle Kristus!)

Mitä ihmiset hänestä sanovat?

Kansan mielipidettä selvitetään gallup-kyselyllä.

Jeesuskin kysyi opetuslapsiltaan: ”Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?” Toiset pitivät Jeesusta henkiin heränneenä Johannes Kastajana, toiset Eliana, jotkut arvelivat Jeesusta Jeremiaksi. Muitakin Vt:n profeettoja veikattiin. Pietarin vastaus oli muista täysin poikkeava: ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.”

Oikea vastaus ei johtunut siitä, että Pietari olisi ollut muita fiksumpi. Jeesus sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.” Pietarin lausumat sanat eivät pohjimmiltaan olleet hänen omia, vaan hän puhui sen, minkä sai Jumalalta. Kansa kyllä ajatteli hyvin myönteisesti Jeesuksesta. He pitivät häntä hyvänä ihmisenä, Jumalan lähettämänä suurmiehenä, profeettana, mutta oikeaan vastaukseen tarvittiin Jumalan ilmoitus.

Heti tekstimme jälkeen Jeesus alkoi puhua tulevasta kärsimyksestään ja kuolemastaan. Edessä oli matka Jerusalemiin ja Golgatalle. Pietari vetää Jeesuksen sivuun ja antaa neuvon: ”Jumala varjelkoon! Sitä ei saa tapahtua sinulle, Herra”. Jeesus vastaa Pietarille: »Väisty tieltäni, Saatana! Sinä tahdot saada minut lankeamaan. Sinun ajatuksesi eivät ole Jumalasta, vaan ihmisestä!»

Saarnatekstissämme Jeesus julistaa Pietarin autuaaksi ja heti tekstimme jälkeen Jeesus ei todellakaan julista Pietaria autuaaksi. Kun Pietari halusi antaa Jeesukselle rakkaudellisen, viisaan neuvon, hän oli Saatanan asialla.

Tälle kalliolle rakennan kirkkoni

Kun Pietari tunnusti Jeesuksen Messiaaksi, Jumalan Pojaksi, Jeesus sanoi: ”Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita.” Pietari, Keefas, tarkoittaa kalliota. Aikooko Jeesus rakentaa seurakuntansa tämän yhden miehen varaan?

Jeesus valitsi apostolien ydinjoukon, kaksitoista miestä. Uusi testamentti mainitsee muitakin apostoleja mm. Paavalin ja Barnabaan. Ydinjoukosta käytetään ilmaisua ”ne kaksitoista”. Apostolien tehtävänä oli pysyä Jumalan sanassa ja opettaa sitä. Heidän erityistehtävänä oli vastaanottaa Jumalan uutta pelastusilmoitusta. Tehtävä oli rajallinen. Kun viimeinen apostoli kuolee, apostolien aika on ohi. Samalla Jumalan pelastusilmoitus päättyy.

Kun kaikki oleellinen ihmisen pelastumisesta oli ilmoitettu, Uusi testamentti on valmis, kaanon sulkeutuu.

Koska kirkko seisoo ja rakentuu yksin Jumalan sanan varassa, Uusi testamentti toteaa, että Jumalan seurakunta rakentuu profeettojen ja apostolien perustukselle, kulmakivenä itse Jeesus Kristus. Vanhassa testamentissa erityisesti profeetat ottivat vastaan Jumalan sanan. Vastaavasti Uudessa testamentissa ilmoituksen vastaanottajina ovat apostolit.

Onko Pietari nyt henkilö, vahva ja luotettava, jonka varassa kirkko seisoo tai kaatuu? Pietarin, joka seuraavassa hetkessä on Saatanan asialla, joka kolme kertaa kieltää tuntevansa Jeesuksen. Miehen, joka apostolina toimisessaan lankeaa ulkokultaisuuteen ja ilman apostoli Paavalin nuhtelua olisi vienyt koko kristikunnan lakiuskontoon? Ei kuulosta hyvältä.

Kirkko on Kristuksen kirkko ja hän on myös kirkkonsa kestävä perustus.

Apostoli Paavali toteaa Korintilaiskirjeessä: ”Perustus on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea.” (1. Kor.3:11)

Kun kirkko rakentuu Jumalan ilmoituksen, apostolisen opetuksen varaan, perustus ja kallio on silloin Jeesus Kristus. Jeesus myös opetti, että jokainen, joka ottaa vastaan hänen sanansa, rakentaa kalliolle.

Apostolien oli pysyttävä Jumalan sanassa ja Jumalan ilmoituksessa, muuten heidän opetuksensa ei olisi apostolista. Paavali toteaa: ”Vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.” Ja tessalonikalaisille hän sanoo: ”kun julistimme teille Jumalan sanaa, te ette ottaneet sitä vastaan ihmisten sanana vaan sinä mitä se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä uskovissa.”

Profeetallinen ja apostolinen teksti on meillä nyt Raamatussa. Pyhän Hengen vaikutuksesta ihmiset kirjoittivat sen, minkä saivat Jumalalta.

Taivasten valtakunnan avaimet

Mitä Jeesus tarkoittaa, kun hän lupaa Pietarille ”taivasten valtakunnan avaimet” ja puhuu ”sitomisesta” ja ”päästämisestä”?

Jeesuksen aikana fariseukset ja lainoppineet ”lukitsivat” ja ”päästivät”.

Heillä oli avaimet. Jeesus sanoi heistä: »Voi teitä, lainopettajat! Te olette vieneet tiedon avaimen. Itse te ette ole menneet sisälle, ja niitäkin, jotka ovat halunneet mennä, te olette estäneet.»

Lainopettajat opettivat, mikä on kiellettyä ja mikä sallittua. Alkuseurakunnassa apostoleilla oli sama tehtävä. Heillä oli Jumalan antama tehtävä luoda perustus seurakunnalle. Perustuksen laskemisen jälkeen meidän tehtävämme on pysyä siinä ja rakentaa sen varaan.

Uusi testamentti korostaa sitä, että kaikki Jumalan lahjat ja tehtävät on annettu koko seurakunnalle. Pietari toteaa kirjeessään, että uskovat ovat: ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa.” Tässä on Pietarin kiteytys niin sanotulle yhteiselle pappeudelle. Tähän sisältyy myös julistus syntien anteeksiantamisesta. Kaksi lukua saarnatekstimme jälkeen Jeesus sanoo kaikille seuraajilleen syntien anteeksi antamisesta: ”Totisesti: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te vapautatte maan päällä, on myös taivaassa vapautettu.” Kristus antaa avainten vallan ja käytön jokaiselle kristitylle.

Uskonpuhdistaja Martti Luther kiteyttää asian toteamalla:

”Sitominen ja päästäminen eivät todellakaan ole mitään muuta kuin evankeliumin saarnaamista ja soveltamista.” Hän jatkaa:

”Avaimet kuuluvat koko seurakunnalle ja kullekin sen jäsenelle.”

Tietysti avainten käyttäminen on myös seurakunnan paimenten tehtävä.

Siellä missä julistetaan evankeliumia Kristuksesta, käytetään avainten valtaa: evankeliumin torjuva sidotaan synteihin, evankeliumin vastaanottava päästetään synneistään.

”Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet.”

Autuaaksi julistamisen jälkeen Jeesus lupasi nimenomaan Pietarille: ”Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaissa vapautettu.”

Jeesus sanoi Pietarille: ”Minä olen antava...” Jeesus ei vielä tuossa hetkessä antanut avaimia Pietarille. Se tapahtui vasta myöhemmin.

Tämä tarkoittaa mm. sitä, että kun Jeesus antaa lähetyskäskynsä ennen taivaaseen astumistaan, seurakunnalla ei vielä ollut tiedossa kaikkea pelastukseen liittyvää ilmoitusta. Se välitetään meille myöhemmin apostolien kautta.

Apostolien teoissa kerrotaan kolmesta pelastushistoriallisesta murroskohdasta juutalaisille, puolijuutalaisille ja pakanoille, joissa Jumala antaa uuden pelastukseen liittyvän ilmoituksen. Edes Vanhan testamentin profetiat eivät vielä avanneet kaikkea evankeliumin salaisuutta. Apostolien joukossa Pietarilla oli erityinen tehtävä. Avaimille oli käyttöä ensimmäisenä kristillisenä helluntaina Jerusalemissa, kun lupaukset täyttyivät ja Pyhä Henki vuodatettiin. Apostoli Pietari avasi pelastuksen oven juutalaisille. Pietari astui esiin yhdentoista muun apostolin kanssa ja puhui kansalle. Puheensa lopuksi hän vetosi kuulijoihin: ”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.” Kuulijoina olivat vain juutalaiset. Pakanat eli ei-juutalaiset eivät vielä päässeet suoraan omistamaan syntien anteeksi antamista.

Pelastushistoria eteni niin, että seuraavaksi puolijuutalaiset eli samarialaiset kuulivat evankeliumin. Apt. 8. luku kertoo, kuinka samarialaiset ottivat vastaan Jumalan sanan. Heidät kastettiin, mutta he eivät saaneet Pyhää Henkeä ennen kuin Pietari ja Johannes tulivat Jerusalemissa. Miksi nämä kaksi apostolia? Hieman aikaisemmin samarialaiset olivat kieltäytyneet ottamasta vastaan Jeesusta ja hänen seuruuttaan. Tämä sai Johanneksen veljensä kanssa raivon valtaan. He ehdottivat Jeesukselle: ”Tahdotko, että käskemme tulen iskeä taivaasta ja tuhota heidät.”

Johannes tarvittiin paikalle sovun syntymisen vuoksi, ettei seurakunta jakaantuisi jo syntyessään. Johannes ja Pietari avaimiensa kanssa olivat nyt paikalla: rukoilivat ja laittoivat kätensä kastettujen päälle, niin he saivat Pyhän Hengen. Nyt puolijuutalaisille, puolipakanoille Samariassa tapahtui sama kuin Juutalaisille Jerusalemissa. Samarialaisille avautui pelastushistoriallinen ovi Jumalan valtakuntaan.

Kolmas kansanryhmään liittyvä pelastushistoriallinen ilmoitus tapahtui Kesareassa (Apt 10), kun pakanat ensimmäisen kerran pääsivät suoraan pelastuksen lähteelle, ilman että heidän tarvitsi kääntyä ensin juutalaisuuteen. Pietari Jopessa ja roomalainen sotilas Kornelius Kesareassa näkevät näyn. Pietari haettiin Kesareaan, pakanakaupunkiin ja pakanakotiin. Pietarin puhuessa, kaikkien yllätykseksi Pyhä Henki vuodatettiin pakanoiden päälle samalla tavoin kuin juutalaisten päälle helluntaina. Pietari tekee johtopäätöksen: »Kuka voi estää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?»

Pietari avasi syntien anteeksisaamisen ja samalla pelastuksen oven juutalaisille Jerusalemissa, puolijuutalaisille Samariassa ja nyt pakanoille Korneliuksen kodissa Kesareassa. Kesarean tapauksesta syntyi kohu, jota lähdettiin selvittämään Jerusalemiin apostolien kokoukseen. Kun oli paljon väitelty, silloin jo osattiin riidellä, Pietari sanoi: »Jumala, joka tuntee kaikkien sydämet, osoitti hyväksyvänsä heidät (eli pakanat) vuodattaessaan Pyhän Hengen heihin yhtä lailla kuin meihinkin.» Eli kyseessä oli pakanoiden helluntai.

Viimeisen puheenvuoron käytti Jeesuksen veli Jaakob, Jerusalemin seurakunnan johtaja. Hän sanoi: »Simon (, eli Pietari,) kertoi, kuinka Jumala ensi kerran lähestyi pakanoita ottaakseen heistä itselleen oman kansan.»

Tämä oli Jumalan uutta pelastusilmoitusta apostoliensa kautta. Keskeisimpänä Pietari avaimiensa kanssa, Jerusalemissa, Samariassa ja Kesareassa. Jos Raamatun lukija ei huomaa näitä pelastushistoriallisia, ainutlaatuisia murroskohtia, sekä kaste- että Pyhän Hengen teologia menevät varmasti sekaisin.

Apostoli Paavali, joka ei kuulunut näiden kahdentoista apostolin joukkoon, muista apostoleista erillään sai myös suoraan Jumalan ilmoituksen tästä samasta asiasta. Se vahvisti Pietarin Jopessa saaman ilmoituksen.

Paavali puhuu Efesolaiskirjeessä salaisuudesta, joka vasta nyt paljastuu: **”Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut. Tätä lukiessanne voitte huomata, kuinka hyvin minä olen perillä Kristuksen salaisuudesta. Sitä ei menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, mutta nyt Henki on ilmoittanut sen Kristuksen pyhille apostoleille ja profeetoille: muihin kansoihin kuuluvilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin, he ovat saman ruumiin jäseniä ja heitä koskee nyt sama lupaus, kun evankeliumi on johtanut heidät Kristuksen Jeesuksen yhteyteen.” Ef. 3:3-6.**

Kahden pääapostolin, Pietarin ja Paavalin kautta Jumala ilmoitti ja vahvisti suuren pelastushistoriallisen salaisuuden. Se salaisuus oli siinä, että pakanoilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin. Jaakob totesi tästä samasta salaisuudesta: ”Kuinka Jumala ensi kerran lähestyi pakanoita ottaakseen heistä itselleen oman kansan.”

Mitä Pietarin avaimet saivat aikaan? Niillä sidottiin synteihin, niin kuin Ananiaan ja Safiiran kohdalla kävi, kun he yrittivät pettää Pyhää Henkeä. Mutta niillä myös avattiin ovia syntien anteeksi antamiseen.

Kristittyjen velvollisuus on sitoutua apostoliseen opetukseen

Meidän kristittyjen velvollisuus on tänäkin päivänä sitoutua apostoliseen opetukseen, siihen mitä he opettavat sekä Jumalasta että ihmisestä. Meidän aikanamme tämä apostolinen ilmoitus on haastettu, ei vain maailman taholta, vaan myös kirkon sisällä.

Kristuksen ainutlaatuisuus ihmiseksi tulleen Jumalana ja pelastajana on kyseenalaistettu. Gallup-kyselyt antavat meidänkin aikanamme vääriä vastauksia kysymykseen ”Kuka Jeesus on?”. Ilman luottamusta Jumalan ilmoitukseen Raamatussa ja ilman Pyhän Hengen työtä ihminen menee aina harhaan.

Apostolinen opetus antaa meille myös realistisen kuvan ihmisestä. Apostolit opettavat, kuinka ihminen on Jumalan luoma, ihminen on langennut syntiin ja että Kristus on sovittanut meidän syntimme.

Kun apostolit ja Jeesus opettavat avioliitosta, he aina vetoavat luomiseen. Jumala loi kaksi sukupuolta, miehen ja naisen ja asetti avioliiton heidän välilleen. Hyvät ystävät, pysytään apostolisessa opetuksessa luomisesta.

Syntiinlankeemuksessa Jumalan hyvä luomistyö turmeltui. Olemme syntisiä ja ilman pelastajaa matkalla kadotukseen. Tästä apostoli Paavali meitä vakavasti varoittaa: ”Älkää eksykö!

Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkojat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät.”

1.Kor. 6:9-10 Hyvät ystävät, tunnustetaan apostolinen opetus siitä, mikä on Jumalan edessä syntiä.

Kristus on sovittanut syntimme. Seurakunnalla on Jumalan valtakunnan avaimet. Aarre on armon evankeliumi. Hyvä seurakunta, julistetaan evankeliumia. Omistetaan se myös omalle kohdallemme.

Pysytään tällä perustalla, apostolisessa opetuksessa Jumalasta ja ihmisestä.

Nousemme nyt tunnustamaan yhteisen apostolisen uskomme:

**Minä uskon Jumalaan,
Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan Luojaan,
ja Jeesukseen Kristukseen,
Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme,
joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin,
astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista,
astui ylös taivaisiin,
istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella
ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja Pyhään
Henkeen,
pyhän yhteisen seurakunnan,
pyhään yhteyden,
syntien anteeksiantamisen,
ruumiin ylösnousemisen
ja iankaikkisen elämän.**

Seurakunnalle ilmoitetaan: Jos haluat hyvää raamattuopetusta, tervetuloa Kansanlähetysoiston linjoille ja periodeille.